

Brevet till församlingen i Rom skrevs av aposteln Paulus år 56–57 från Korint. Temat är Evangelium – Guds kraft till frälsning. Läs bibelstudierna över Rom 6 och 7 i *Till Liv* nr 2 resp. nr 3. Här kommer Roland Gustafssons tredje bibelstudium, över Rom 8.

Kristus gör oss fria

– livet i frälsningen (III)

Rom. 1–8 handlar om

- synden – livet under lagen (1:18–3:20)
- rättfärdiggörelsen – nåden i Kristus, vad han gjort för mig (3:21–5:21)
- helgelsen – livet under nåden, vad Kristus gör i mig, om livet som kristen (6:1–8:39).

Rom. 6–8 handlar om

- förutsättningen för en kristens liv (Rom. 6:1–7:6)
- kampen i den kristnes liv (Rom. 7:7–25)
- kraften i den kristnes liv (Rom. 8:1–39)

Upptäck Romarbrevet på nytt! Upptäck evangeliet på nytt!

I TIDIGARE ARTIKLAR belystes förhållandet mellan *rättfärdiggörelsen genom tron och helgelsen*. Benådningen i Jesus Kristus är både grund och drivkraft för det kristna livet.

Genom dopet och tron är vi döda från synden och lever för Gud. Evangelium ger oss det som var omöjligt för lagen: ett nytt liv. Lagen aktiverar nämligen bara synden, har ingen förmåga att framkalla det goda utan leder till förtvivlan. Evangelium däremot är Guds kraft till frälsning – det skapar tro, hopp och förvisning om seger över synden.

I Rom. 8 beskriver aposteln det kristna livet, helgelsen under Andens ledning. Vi vandrar mot härligheten – under kors och lidanden, men med barnaskapets visshet.

Seger över synden – genom nåden (v. 1–4)

Det som beskrivits positivt i 6:1–7 och negativt i 7:7–25 sammanfattas på underbart sätt i v. 1–3: *Så finns nu ingen fördömmelse för dem som är i Kristus Jesus... Det som var omöjligt för lagen, svag som den var genom den syndiga naturen, det gjorde Gud genom att sända sin egen Son som syndoffer*. För Kristi skull är synden borttagen som skuld inför Gud, och den synd som jag dagligen kämpar med kan inte fördöma mig. *Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner* (v. 33).

Gud har i Kristus fördömt synden och brutit dess herravälde, för att *lagens krav skulle uppfyllas i oss* (v. 4). Det står varken ”för oss” eller ”av oss” – utan ”i oss”! Evangelium kungör att lagens avsikt är uppfylld: *Kristus är lagens slut, till rättfärdighet för var och en som tror* (10:4), ett faktum för den som är i Kristus, och *som inte lever efter köttet utan efter Anden* (v. 4).

Anden helgar och ger liv (v. 5–11)

Helgelsen är omöjlig utan Guds Ande (v. 5–9). Den naturliga människan förverkligar sig själv, lever i fiendskap med Gud, oförmögen att underordna sig Guds lag. Den syndiga naturen kan inte förbättras, utan ska genom Kristus korsfästas (6:6) och betraktas som död (6:11). Att vi följer vår syndiga natur behagar inte Gud. Aposteln säger att inga orättfärdiga ska få ärva Guds rike (1 Kor. 6:9–10), men evangeliet förmår frälsa: *Ni har*

tvättats rena, ni har blivit helgade, ni har förklarats rättfärdiga i Herren Jesu Kristi namn och i vår Guds Ande (1 Kor. 6:11).

Även vi får gå från död till liv (v. 10–11). Kristus ”för mig” och ”i mig” leder till att Anden ger liv för rättfärdighetens skull, trots att kroppen en gång måste dö för syndens skull (v. 10).

Det som skedde med Jesus kommer att ske med varje kristen: *Då skall han som uppväckte Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er* (v. 11).

Helgelsen är viktig! *Utan helgelse kommer ingen att se Herren* (Hebr. 12:14).

Anden ger liv, barnskap och arvsrätt (v. 12–17)

Aposteln beskriver ännu en gång konsekvenserna av att följa den onda naturen, köttet – det leder till död! Men evangeliet säger att jag – i Kristus – inte har några skyldigheter att följa detta livsmönster. Köttets gärningar dödas, inte genom lagen, utan genom Anden. På så sätt är jag ett Guds tempel (1 Kor. 3:16) och får leva i förvisningen om att *...alla som drivs av Guds Ande är Guds söner* (v. 14). Jag är inte ett Guds barn för att jag har Guds Ande – jag har Guds Ande eftersom jag får vara ett Guds barn (Gal. 4:6).

Anden skapar visshet om frälsning (v. 15–16) – *från slaveri och fruktan, till en innerlig och förtrolig förening med Fadern*. Vittnesbördet är tvåfaldigt: dels *vår ande* och dels *Anden*. Samvetet betyder att jag låtit mig dömas av lagen och frikännas av evangeliet – jag ger Gud rätt när han talar. Dessutom vittnar Anden; han övertygar mig om att det som Jesus gjort för mig är nog.

C O ROSENIUS OM ROMARBREVET 8: Detta kapitel innehåller den rikaste sammanfattning av allt vad nåd heter, såväl nåden hos Gud som nådens verk i våra hjärtan. Men det börjar och slutar med den stora huvudläran om nåden hos Gud eller rättfärdiggörelsens nåd. Denna huvudlära har också varit det egentliga ämnet för allt det föregående i brevet... I det åttonde kapitlet återkommer aposteln till hur vi endast i Kristus är fria från all fördömmelse och har evigt liv. Ära och lov vare honom som var, som är och som skall förbli i all evighet! Amen. Ur *Pauli brev till Romarna*, EFS Bokförlag, 1931.

I allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss!

ROM. 8:37

Barnskapet medför även arvsrätt: vi är *Guds arvingar och Kristi medarvingar* (v. 17). I 1 Joh. 3:1–4 beskrivs detta: *När han uppenbaras, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är*. Till dess får vi vandra här på jorden, ofta under kors och lidanden, men med härligheten i sikte!

Genom lidanden – till härligheten (v. 18–30)

Motgångar och lidanden gör oss modlösa och tvivlande. Därför ger oss aposteln inte mindre än fem skäl till tröst och hopp:

- Den korta tidens lidanden är inget mot den oändliga evighetens härlighet (v. 18). Det gäller att ha ett rätt tidsperspektiv!
- Skapelsens förnyelse och härlighet (v. 19–23). Det finns en analogi mellan skapelsen och barnskapet. Synden har ställt till oreda, i skapelsen och i det personliga livet. Allt kommer dock att återställas i sinom tid!
- Frälsningens hopp (v. 24–25). Frälsningen är en verklighet, men den präglas av ett *redan nu-* och *inte ännu-perspektiv*. Genom uthållighet går hoppet i fullbord!
- Andens hjälp (v. 26–27). Den Helige Ande kommer oss till hjälp, såsom 'advokaten', som försvarar oss inför Fadern.
- Guds frälsningsplan (v. 28–30). Ännu ett själavårdande avsnitt! *Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn* (8:16). För dem som älskar Gud *samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut* (8:28). En kristens liv är aldrig ödesbestämt. Med- eller motgång, hälsa eller sjukdom, sorg eller glädje – *allt* måste tjäna Guds plan: vår eviga frälsning! Texten har en tydlig disposition: först Guds rådslag till frälsning (v. 28), därefter hans målsättning (v. 29) och till slut förverkligandet (v. 30). Det är värt att notera tempus: *Har kallat, har förklarat rättfärdiga, har förhärligat*. Även det som hör framtiden till beskrivs som ett faktum! Så talar Gud när han vill förvissa mig om min frälsning!

Dessa verser kan missbrukas, som tidvis skett: "En gång frälst – alltid frälst!" Men en kristen *kan* dra sig undan till förtappelse (Rom. 11:22, Gal. 6:7–8 och Hebr. 10:38–39). Den i tron anfäktade själen ska dock bli förvissad om Guds kärleksfulla omsorg, något som genomsyrar den följande lovsången.

ILLUSTRATION: INGEBILD IPSEN

Lovsången om Jesus Kristus (v. 31–39)

Detta avsnitt avslutar vårt kapitel och hela brevets framställning om *rättfärdiggörelsen genom tron*. I förundran och tacksamhet ställer aposteln frågan: *Vad skall vi nu säga om detta?* Han besvarar den med retoriska frågor: *Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? Han som inte skonade sin egen Son, utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än skänka oss allt med honom? Vem kan anklaga Guds utvalda? Vem kan skilja oss från Kristi kärlek?* (v. 31–34).

Frälsningen i Jesus Kristus är så stor och rik att allt annat förlorar sin betydelse: *Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss* (v. 34). Vi hör ett eko av Jesu egna ord: *Ingen skall rycka dem ur min hand* (Joh. 10:28). Det är enbart otron, föraktet för Guds nåd, som utgör ett riskmoment.

Sammanhanget visar att en kristen måste gå igenom svårigheter; det är oundvikligt för den som följer Jesus. Men mitt i motgångarna vinnas, paradoxalt nog, seger. Guds rike utbredds – missionsuppdraget är i funktion: *I allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss* (v. 37).

Lovsången avslutas med en jublande försäkran och förvissning, att inget – absolut ingenting – *skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre* (v. 39).

ROLAND GUSTAFSSON

ELM-BVs missionsföreståndare, Örskelljunga